

१- भारत-पाक आंतरराष्ट्रीय सीमेवर कठुआच्या सीमेवर अनुक्रमे १४ पाकिस्तानने अधिक सैन्याची व २६ चिनाब रेंजसंचे अतिरिक्त जमवाजमव करण्यास सुरुवात सैनिक पाकिस्तानने तैनात केले केली आहे. तेथील अनेक चौकांवर आहेत. पाकिस्तानी लष्कराने असलेल्या पाकिस्तानच्या असलेल्या आंतरराष्ट्रीय सीमा व नियंत्रण रेषेवर सैनिकांपेक्षा तिप्पट-चौपट संख्येने रणगाढे, स्वयंचलित तोफखाना व त्या देशाचे सैनिक दिव्य प्रमाणवापर अणुयंत्रणास प्रारंभ केला आहे. आम्ही कोणत्याही संघर्षासाठी सज्ज आहोत असा आव पाकिस्तानने आणला असला तरी भारताने याआधी केलेला सर्जिकल स्ट्राइक व एअर स्ट्राइक यांच्यामुळे पाक लष्कर धास्तावले आहे, अशी माहिती भारतीय लष्कराच्या सूत्रांनी दिली.

रत्नागिरी जिल्ह्यातील खडपोली रामबाडी येथे दुर्दैवी घटना घडली. वाशिणी नदीच्या डोहात मुलाला वाचवताना आई, आत्मासह तिघांचा बुडून मृत्यू झाला. आठ वर्षीय लक्ष्मण कदम नदीच्या डोहात आंधोळ करत होता. त्यावेळी तो बुडू लागला. त्याला वाचवण्यासाठी त्याची आई लता कदम आणि आत्मा रेणुका शिंदे यांनी पाण्यात उडी घेतली. परंतु या घटनेत तिघांचा पाण्यात बुडून मृत्यू झाला. वाशिणी नदीचा डोह १२ ते १४ फूट खोल आहे. या ठिकाणी नदीचे पाणी वाहत असते.

चिपळूण येथील खडपोली रामबाडी येथील वाशिणी नदीत लता कदम आणि रेणुका शिंदे कपडे धुण्यासाठी गेल्या होत्या. त्यांचासोबत लक्ष्मण कदम यांचा आठ वर्षांचा मुलगाही होता. दोन्ही महिला कपडे धुत असताना लक्ष्मण आंधोळ करण्यासाठी पाण्यात उतरला. त्यावेळी तो बुडू लागला. लता कदम यांचे त्याच्याकडे लक्ष गेले. त्यावेळी त्यांनी त्याला वाचवण्यासाठी पाण्यात उडी घेतली. परंतु हे दोघे बुडू लागले. हा प्रकार रेणुका शिंदे यांच्या लक्षात येताच त्यांनीही पाण्यात उडी घेतली. परंतु त्या डोहात तिघांचा बुडून मृत्यू झाला. नदीवर कपडे धुण्यासाठी गेलेले तिघे

लक्षात आले. त्यानंतर गावकऱ्यांच्या तिथांच्या मुतदेबाहेर शोधकां मुत केले. नदीच्या डोहातुन त्या मुतदेह बाहेर काढले.

घटनेची माहिती मिळताच शिरगा पोलिस घटनास्थळी पोहचले. मात्र पोलिपूर्वीच तिथांचे मुतदेह डोहातुन बाहेर काढण्यात यश आले होते. प्रकरणाची नोंद शिरगाव पोलिसां करण्यात आली आहे. पोलिसांनी तिथी मुतदेहांना पंचमना केला एकाच कुटुंबातील तिथांचा मुत झाल्यानंतर खडपोली रामबाग गावात शोककळा परंपरेनी. मुतदेह शोकाकुल वातावरणात अंत्येस्कर करण्यात आले

येवळ घाट प्रतिनिधी
प्रधानमंत्री आवास योजनेत
समाविष्ट होण्यासाठी सध्या सर्व

मुंबई नाशिक महामार्गावर भिवंडीजवळ बसचा एक भीषण अपघात झाला असून त्यामध्ये ८ वर्षाच्या मुलीने जिवंत गमावला आहे. तर या अपघातात १०-१२ जण जखमी झाले असून त्यांच्यावर नजीकच्या रुग्णालयात उपचार सुरू आहेत. भिवंडीजवळील पडद्या गावाजवळ हा अपघात घडला आहे. पिकनिकसाठी गेलेल्या कुटुंबावर काळाने हा घाता घातला असून ८ वर्षाच्या मुलीचा मृत्यू झाला. जखमींपैकी ३ जणांची प्रकृती गंभीर असल्याचे समजते. अपघाताचे वृत्त सनसत्यात पोलीसांनी तत्काळ घटनास्थळ धाव घेत तपासणी सुरू केले. याप्रकरणाचा अधिक तपास सुरू आहे. भिवंडीजवळील

माहितीनुसार, महामार्गावरील पडधा वडपे गावाजवळ अपघात घडला. बसचालक अतीवेगात असल्याने त्याचे बसवरील नियंत्रण सुटले आणि बस थेट	उद्धानुषाखालील बोगद्याला धडकली आणि मोठा अपघात झाला. अपघातावेळी बसमध्ये 20 प्रवास होते. भिवंडीतील काही कुटुंबां खडबळी येथे
--	--

पिकनिकासी गेले होते. मात्र परत येताना जरी त्यांच्या बसला अपघात झाला. यामध्ये एकाच कुटुंबातील १० इ. १२ जण जखमी झाले. तर ८ वर्षांची मुमगी मृत्यूमुखी पडली.

या अपघातातध्ये जखमी झालेल्या नागरिकांना उपचारासाठी तातडीने रुग्णालयात भरविण्यात आले. त्यापैकी एका जखमीला दारू लागल्यामुळे त्याची स्थिती गंभीर असल्याची माहिती देवघोल समोर आली आहे.

देवघोल पूर्वचे आमदार शिवाजी शिंदे हे भीषण अपघातानंतर दारूवळ होऊन त्यांनी जखमींची विचारपूस केल्याचे समजते. याप्रसंगी पोलीससंकडून अधिक ताबास काढण्यात येत आहे.

बीड प्रतिनिधी :- दिनांक 21 व 22/4/2025 र
अनवाणी कावड आणण्याची दोन दिवशी यात्रा भरल
शेकडो वर्षाची परंपरा, सर्व कालापट्टी ला गंगाज
जाती-धर्मचे लोक एकत्रित मारुती रायला कावडी ने पाण
येऊन साजरा करतात उत्सव आणून वाहीले दोनशे होत
गुलालाची उधळण आणि अधिक कावडी
हनुमंताची अनोखी ,महापंगती चा प्रसादा चा ला
आख्यायिका.. लाखो लोकांनी एकत्र येऊ
शिरूर कासार ताळ्यातील घेतला .दिनांक 13/4/202
मारुतीची पांगरी या गावातील 62 वा सप्ताह आयोजि
नवसाला पानवारा मारुती ची केला व याची सांगता दिनां
मोठ्या उत्साहात यात्रा संपन. 22/4/2025 ला झाल

पांगरी गाव वघोलेवाडी लाखो भाविक भक्त यात्रेला
जाधववाडी गायकवाडी आले व उत्सव आनंद साजरा
आनंदवाडी सह परिसरातील केला...

महाराष्ट्रातील अनेक शहरं ही देशाच्या नकाशावर ठळकपणे दिसतात. ती लोकप्रिय आहेत. नागपूर पण असेच एक लोकप्रिय शहर आहे. नागपूर ही राज्याची उपराजधानी आहे. हिवाळी अधिवेशन येथे भरते. हे देशातील मध्यवर्ती शहर म्हणून पण ओळखले जाते. हे शहर अर्रंज सिटी म्हणून पण ओळखल्या जाते.- पण या शहराला नागपूर हे नाव कशासाठी पडले? खरंच सांपांमुळे हे नाव पडलं का? काय आहे त्याचा इतिहास? जाणून घ्या...

18 व्या शतकात स्थापना या शहराची स्थापना 18 व्या शतकात करण्यात आली होती. नागपूर हे एकदम हटके नाव आहे. या नावावरून अनेकांना वाटते अथवा काही जण गंमतीने इथं फार नाग, साप सापडायचे म्हणून या शहराचे नाव नागपूर असे पडले असे सांगतात. पण या नावामागे एक इतिहास आहे. तो अनेकांना माहिती नाही. तुम्हाला माहिती आहे का. या शहराला नागिती

हे नाव का पडले ते? नागपूरची
संत्री संपूर्ण जगात लोकप्रिय
आहेत. येथील रसरशीत आणि
गोड संत्र्यांना परदेशात सुद्धा
मोठी मागणी आहे. अनेक ट-
संत्री देशातच नाही तर परदेशात
सुद्धा पाठवण्यात येतात. या
शहराचा इतिहास जवळपास
३ हजार वर्षे जुना आहे. मग
संत्र्यांसाठी लोकप्रिय असलेल्या
या शहराला नागपूर हे नाव
ही ओळख कशी मिळाली?
यामुळे पडले नागपूर नाव
या शहराचे नाव नागपूर

असल्याबाबत अनेक मत प्रवाह आहेत. येथे नागवंशीय लोकांची वस्ती असल्याने या गावाला नागपूर हे नाव पडले असे एक मत आहे. तर काही जण दुसरे मत मांडतात. नाग नदीच्या नावामुळे या शहराला नागपूर असे नाव पडल्याचा दावा करण्यात येतो. नाग नदी नागपूरमधून वाहते. नागपूरचे जुने नाव माहिती आहे का? नागपूर हे नाव मिळणाऱ्या पूर्वी या गावाला दसरायच नावाने

ओठखले जायचे. नागपूरचे जु
नाव फनिपूर अथवा फणिद्रपूर
असे होते. हे एक मराठी ना
आहे, त्याचा अर्थ फणादारी ना
अथवा साप. काही दाब्यानुसार
नागपूर शहर जिथे आहे, ति
पूर्वी नागफणीचे जंगल होत
त्यावेळी तिथे नाग सुद्धा मोठ्
संख्येने होते. पण काही लो
हा संदर्भ नागवंशीय लोकांसा
असल्याचा दावा करतात
आज नागपूर हे शिक्षण
व्यापार, राजकारणापासु
इतर प्रांतात प्रगतीवर

सं पा द की य

दहशतवाद्यांच्या अमानुष क्रौर्याचे प्रतीक

सहकुटुंब सुट्टीचा आनंद लुटणाऱ्या पर्यटकांवरील हल्ला, हे पाकिस्तान पुरस्कृत दहशतवाद्यांच्या अमानुष कृत्यांचे प्रतीक आहे. या बेछूट गोळीबारात किमान २७ नागरिकांचा बळी गेला. दहशतवाद्यांनी पर्यटकांना टिपून, धर्म विचारून राक्षसी पद्धतीने गोळ्या घालण्याच्या कृत्याने सारा देश शोकसंतप्त झाला आहे. अंतर्गत प्रश्नांनी मोडकळीला आलेल्या पाकिस्तानचे शेपूट अजूनही वळवळत असल्याचे या हल्ल्यातून दिसते. गेल्या काही वर्षांत तुलनेने शांत असलेल्या आणि पर्यटकांनी गजबजलेल्या काश्मीरमध्ये हल्ला घडवून तिथे दहशत आणि अशांतता निर्माण करणे हाच झुना-पाकफझरा द्यामागे दिसेल. काश्मीरला पावली दुखरी नस संबोधून आणि द्विप्राष्ट्र सिद्धान्ताचा उल्लेख करून पाकिस्तानी लष्करप्रमुखांनी भारताविरोधात गरळ ओकल्यानंतर आठवड्यातच हल्ला होणे हा निश्चित योगायोग नाही. त्यामुळे हे राक्षसी कृत्य करणाऱ्या दहशतवाद्यांबरोबरच पाकिस्तानातील त्यांच्या बोलवित्या धन्यांनाही कायमचा धडा शिकवलाच पाहिजे. पाकिस्तानातील दहशतवादी संघटना झलष्कर ए तैयबाफच्या पिलावळीतील इद रेझिस्टन्स फ्रंट (टीआरएफ) या हल्ल्याची जबाबदारी घेतली आहे. गेल्या काही काळात याच संघटनेच्या सदस्यांनी भरती करून नागरिकांच्या वेचून हत्या केल्या होत्या. मात्र, या घटनेपासून नामानिराळा राहण्याच्या पाकिस्तानच्या दाव्यावर लहान मूलही विश्वास ठेवणार नाही. या भीषण हल्ल्यामागे अनेक राष्ट्रीय-आंतरराष्ट्रीय संदर्भ आहेत. जम्मू-काश्मीरचे वेगळेपण जपणारे घटनेतील ३७०चे कलम इतिहासजमा झाले, तेथील निवडणुकीत भरघोस मतदान होऊन लोकनियुक्त सरकारही सत्तेत आले, तेथे देशविदेशांतील पर्यटकांचा ओघ प्रचंड वाढला. यदा तेथील इन्ट्यूिबल गार्डनफला भेट देणाऱ्या पर्यटकांची संख्या दुपटीने वाढल्याचे आकडे नुकतेच समोर आले. पाकिस्तान आणि फुटीरतावाद्यांच्या डोळ्यात हे चित्र सलत होते. काही दिवसांपूर्वी बलोच बंडखोरांनी केलेल्या रेल्वे अपहरणामागे भारताचा हात असल्याचा कांगावा पाकिस्तानने केला आणि तेथील काही घटकांनी याचा बदला घेण्याची भाषा सुरू केली होती. या पार्श्वभूमीवर या हल्ल्याकडे पाहिले पाहिजे विशेषतः अमेरिकेचे उपाध्यक्ष जे. डी. व्हान्स भारत दीऱ्यावर असताना झकाश्मिरात सारे आलबेल नाही, फहा संदेश देण्याचा केविलवाणा प्रयत्न या हल्ल्यामागे दिसतो. व्हान्स यांच्यासह अमेरिकेचे अध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प आणि जगभरातील राष्ट्रप्रमुखांनी ताऱ्या हल्ल्याचा एकमुखी निषेध केल्याने या कथित संदेशाला अर्थ राहिलेला नाही. पंतप्रधान मोदी हे सौदी अरेबियाच्या भेटीवर असताना हा हल्ला झाला. गेल्या काही काळात भारताचे सौदी अरेबियासह आखाती देशांशी संबंध अधिक दृढ होऊ लागल्याने इस्लामी देशांमधूनही पाकिस्तानचे स्थान डळमळीत झाले आहे. त्याच नैराश्याचे प्रतिबिंब अशा घटनांमधून उमटते आहे. हा हल्ला केवळ पर्यटकांवरील नसून, काश्मीरच्या अर्थव्यवस्थेला हा मोठा धक्का आहे. झपर्यटका परतताना पाहून हृदय विदीर्ण झाले, फ या मुख्यमंत्री ओमर अब्दुल्ला यांच्या प्रतिक्षेचेतून पर्यटनावर रोजीरोटी चाणणाऱ्या गोरगरीब काश्मिरी नागरिकांच्या भावनेचे प्रतिबिंब उमटले आहे. त्यामुळे काश्मिरात सुरक्षिततेची हमी देऊन पर्यटकांमध्ये पुन्हा विश्वास निर्माण करण्याचे मोठे आव्हान आहे. या हल्ल्याचा सुगावा लागला नव्हता का, याचा तपास यंत्रणांकडून होईलच. या घटनेची गांभीर्याने घेतलेली दखल आणि उचललेली पावले पाहता सरकारकडून यापूर्वीच्या झसर्जिकल स्ट्राइकफ सारखी कारवाईही होऊ शकते. सारा देश वेठीस धरणाऱ्या दहशतवादाचे समूळ उच्चाटन करण्यासाठी प्रत्युत्तराबरोबरच कायमस्वरूपी उपायही महत्त्वाचे आहेत. त्या दृष्टीने भारताने वेगवेगळ्या आंतरराष्ट्रीय व्यासपीठांवर पाकिस्तानला एकटे पाडले आहेच. पुढील महिन्यातील अमरनाथ यात्रेच्या तोंडावरच घडलेल्या या घटनेमुळे यात्रेकरूंना सुरक्षा पुरविण्याचे आव्हान सुरक्षा दलांपुढे आहे. हल्लेखोरांनी धर्म विचारून नागरिकांना लक्ष्य केले, त्यावरून देशाच्या एकामतेवर हल्ला करणाऱ्या त्यांचा हेतू लक्षात घेतला पाहिजे. अशा कृत्यांपेढे देशात धार्मिक विद्वेष वाढणारा नाही, याची काळजी घ्यायला हवी. धार्मिक उन्माद वाढवून भारताच्या वैविध्यपूर्ण आणि वैशिष्ट्यपूर्ण संरचनेला धक्का देण्याचा हा प्रयत्न ओळखायला हवा. अशा फुटीर शक्तींना बळ मिळता कामा नये.

सत्य कधीच लपत नाही, किंवा गाडल्या जात नाही आणि नष्ट ही केल्या जात नाही. काही झाले तरी त्याचा इतिहास लिहला जातो. आणि वेग वेगळ्या विचारधारेचे सत्य शोधक, संशोधन करून निर्भयपणे, निर्भीडपणे, निःपक्षपणे हा इतिहास पुरावे, संदर्भ गोळा करून इतिहास लिहात असतात. त्याचा विविध मध्यमा द्वारे चर्चासत्र, परीसंवाद, व्याख्यान आयोजित केली जातात. त्यातून सत्य परिस्थिती समजून सांगितली जाते. काही वेळा सांस्कृतिक दहशत निर्माण करून सत्य परिस्थिती दाबल्या जाते. पण ती कालांतराने समोर येऊन उभी राहते. तेव्हा तिच्या विरोधात बंड करून जो उभा राहतो. क्रांतिकारी विचारांच्या चळवळीचा नायक ठरतो. समाजसेवक, महात्मा, महामानव ठरतो. हिंदू हा धर्म नाही, तर ती एक बहुमजली इमारत आहे, तिच्या प्रत्येक मजल्यावर रूम आहेत, त्याला दरवाजे खिडक्या आहेत, पण शिडी, पायऱ्या नाहीत. खालच्या मजल्यावरिल वरच्या मजल्यावर जाऊ शकत नाही. आणि वरच्या मजल्यावरिल खालच्या मजल्यावर येऊ शकत नाही. जो जिथे जन्मला तो तिथेच मृत्यू होईल. त्याचा रूम किंवा मजला बदली होऊ शकत नाही. त्याची अलिखित आचार सिंधिता म्हणजेच मनुवादी विषमतावादी विचारांचा हिंदू धर्म असे सोप्या भाषेत स्पष्ट सांगता येईल. हिंदू धर्मात किती जाती, पोत जाती आहेत, सहा हजार सहास्रो जाती आहेत. त्यांना सांभाळण्यासाठी तेव्हास कोटी देवाची हातात शस्त्र घेऊन फौज उभी केली आहे. ते सर्व ब्राह्मणांच्या हातात व मंत्रात बंदिस्त आहेत. देव देवी पयत पोचायचे असेल तर प्रथम ब्राह्मणांना दान दक्षिणा घ्यावी लागते. तेव्हाच देव देवी प्रसन्न होतील त्यांनी तुमची समस्या सांगितली तरच देव, देवी येऊन घेतो. अशी

ही हजरो वर्षांची परंपरा आहे, ती तोडण्याचे काम अनेकांनी केले. म्हणूनच ते महामानव, महात्मा, संत झाले. भारतात हिंदू कोण आहेत तर मराठा पासून ते आदिवासी पर्यंत जेवढ्या जाती आहेत त्यांना ब्राह्मण सोडून शिक्षणाचा नोकरीचा अधिकार नव्हता सर्व शिक्षांना आपापल्या जातीची कामे करावी लागत होती.मराठा कुणब्यांना शेतीचं काम, कुं भाराला मडकी बनवणे, सुताराला लालाकडी वस्तू ,हावी असेल तर केस कापणे, आगरी कोळ्याने मासे पकडणे, तेलेलीने तेल काढणे,धनगराने गवळीने शेळ्या मॅटद्या गुर डोर सांभाळणे, दुधाचा व्यवसाय करणे म्हणजेच प्रत्येक जातीच्या मापसाने आपल्या जातीचं काम करणे हा मनु स्मृती चं लिखित नियम होता. त्याचे संपूर्ण अधिकार फक्त ब्राम्हणांना होते. २६ जानेवारी १९५० नंतर भारतात भारतीय संविधान लागू झाले. संविधानानंतर ह्या सर्व मराठा, ओबीसी, एससी, एसटी महिलांना सर्व बहजनांचा शिक्षणाचा अधिकार मिळाला.त्यामुळे ते सर्व नोकरी करू शकले आणि त्यामुळे डॉक्टर, वकील, इंजिनियर, आमदार,खासदार,मंत्री बनू शकले. महिलांना घराच्या बाहेर पडून शिक्षण घेण्याचा अधिकार नव्हता.त्याच सर्व समाजाच्या महिला शिक्षण घेऊन देशाच्या सर्वोच्च पदी म्हणजे प्रधानमंत्री,राष्ट्रपती सह सर्वच पदावर त्यांना मान समान अधिकार आणि नोकरी मिळाली.संविधानाच्या अगोदर असं झालं नाही,संविधाना नंतर सर्वच क्षेत्रात समान अधिकार मिळू लागले ब्राह्मण हजरो वर्षांपासून शिक्षण, नोकरी,हक्क,अधिकार भोगत होते.आणि आज ही वर्चस्व गाजवत आहेत.म्हणून आज तो तीन टक्केवाला समाज सर्व क्षेत्रात वरती कब्जा करूनच आहे,त्याला प्रथम सुर्व महत्त्वाचा जोतिबा फुले,सावित्री बाई फुले यांनी लावला होता,तो महात्मा फुले यांचे

शिक्षण कार्य हे समाज सुधारणेसाठी एक महत्त्वपूर्ण योगदान होते. त्यांनी १८४८ च्या मुलींसाठी पहिली शाळा सुरू करून शिक्षणाचा पाया घातला. तसेच, त्यांनी बॅचरी जाती-धर्माच्या मुला-मुलींना शिक्षण देऊन यासाठी संघर्ष करून प्रयत्न केले. त्यांच्या कार्यावर आधारित फुले हा सिनेमा तैत्तानात प्रदर्शित होत होता.त्याला देशात मुवादी विचारांच्या संघटना बहुसंख्य मराठा गागासर्वांगी समाजाच्या वैचारिक मानसिक नामीमुळे डोकेवर काढत आहेत.पहिल्या ा बॅनर लावण्यास धाबरत होत्या आता ा उघड उघड धक्क्या देऊ लागले. ा उघड उघड सध्या फुले या बहुचर्चित ाच्या उदाहरणा प्रदर्शनावर मूठभर ब्राह्मण हास्यसं बॅनर खाली महिलांनी व हिंदू हास्यसंघाने घेतलेल्या आक्षेपांमुळे चित्रपटाचे दर्शन लांबणीवर टाकण्यात आले आहे. हजारो वर्षांची सांस्कृतिक दहशत आज कायम आहे त्यांना दाखवून घ्याचे होते त्यांनी दाखवून दिले.हा निर्णय फक्त ा चित्रपटाबाबत नसून, तो सामाजिक र्बेवर्तनाच्या प्रवाहावर घाला घालणारा आहे.तरी बहुसंख्य राजकीय दुष्ट्या जागरूक सलेला बहुसंख्य मागासवर्गीय समाज पैटू उठला नाही. फुले दांपत्यांनी शूद्रातिशूद्रा ा शिक्षणासाठी आपले संपूर्ण आयुष्य वेले,जे पती-पत्नी म्हणून सामाजिक ाचे अग्रदूत ठरले,त्या सावित्रीबाई व तिरितावर फुल्यांच्या जीवनावर आधारित सलेल्या कलाकृतीला विरोध का?फुले ण्पत्याने ब.हणशाही , वर्णव्यवस्थेचा, श्रध्दत्रेढा आणि धर्मसत्तेचा ज्या ठामपणे र्पाकाश केला.ते सत्य आजही काही षवर्षांपूर्वी ब्राह्मण व हिंदू संघटनांना झेपत ाही. त्यांच्या डोळ्यात खुपणारे सत्य समोर क.ये,म्हणून हे संघटनात्मक दबाव टाकले ात आहेत.ही केवळ अभिव्यक्ती स्वातंत्र्यावर

नाही, तर संपूर्ण बहुजन समाजाच्या
रमूल्यांवर घाला आहे.चित्रपटात
चुकीच दाखवले गेले आहे? एखाद्या
गोलावर आक्षेप असल्यास, तो सेन्सॉर
समोर मांडावा ना. मग संघटनांचा
क्षेप कशासाठी? ब्राह्मण समाजाच्या
हेंदू धर्माच्या नावाने अशा प्रकारे
ध करणाऱ्या संघटना सर्व ब्राह्मणांचे
निधित्व करतात का? या प्रश्नांची उत्तरं
ली तर एक गोष्ट स्पष्ट होते. ही लढाई
विषयक नसून, सामाजिक सांस्कृतिक
वाच्या पुरस्कर्त्यांची आहे. फुले हे नाव
रणही ज्यांना जड जाते, त्यांना त्यांच्या
रांचा प्रसार होणं खटकणारच!
संख्य बहुजन मागासवर्गीय ओबीसी
हिंदू असतो तो आता झोपला आहे.
नागा झाला, तर काय होईल हे ब्राह्मण
संघ व हिंदू महासंघाने लक्षात ठेवावे.
काळ बदलतोय. आजचा बहुजन
विचार करतोय, अभ्यासतोय. सोशल
यावरून, पुस्तके व चित्रपटांमधून
मा सत्य शोधायचं आहे. त्यामुळे अशा
विचार विरोध जितका पावेल, तितका
येथे अधिक लोकांपर्यंत पोहोचतील.
न हे लक्षात ठेवा चित्रपट प्रदर्शित पुढे-
होईल, पण फुले दांपत्याच्या विचारांची
ये थांबणार नाही. कारण ही लढाई एका
पटाची नाही ती समतावादी विचारांची
च्या स्वप्नांची आहे. यातून बहुसंख्य
न म्हणजेच मागासवर्गीय समाजाने
लाला हिंदू म्हणून घेतांना त्यामागील
समजून घेतला पाहिजे. म्हणजेच
हिंदू कधी असता आणि जातीचे
होता. म्हणूनच विचारतो हिंदू म्हणजे
?. आणि ब्राह्मण म्हणजे कोण?.

संपत्तीसाठी नाट्यामधील माणुसकी हरवली!

मानवी जीवनात संपत्ती, पैसा हेच सर्वस्व नसून आपली माणसं आणि नातेसंबंध सुद्धा महत्वाचे असतात. नियत चांगली असेल तर मूलभूत गरजा भागविण्यासाठी जीवन पद्धती चांगल्या पद्धतीने जगता येईल. थोड्याशा संपत्तीसाठी माझ्या घरातील माणसांची नियत बदलली आमची वडिलोपार्जित पाच एकर शेतजमीन होती संपत्तीच्या अर्थात दोन अडीच एकर शेतजमीन हडपण्यासाठी माझ्या रक्तातील नात्याला म्हणजे सख्या भावाचे पवित्र नात्याला गहूळ करण्याचा नालायकपणा माझ्या स्वतःच्या घरात घडलेला आहे. नात्यापेक्षा संपत्ती हेच सर्वस्व मानणारे सुद्धा मला बघायला मिळाले आहेत. माझ्या वडिलांच्या मृत्यूनंतर अनेक वर्षांनी माझ्या सख्या काकांनी चुलत भाऊ आणि चुलत भावाच्या सासऱ्याच्या मदतीने खोटे दस्तऐवज मृत्यूपत्र सासऱ्याच्या गावात म्हणजे बाह्य जिल्ह्यात नोंदणीकृत करून माझ्या हिस्स्याची शेतजमीन हडपण्याचा केविलबाणा प्रयत्न केला होता.

मला या प्रकरणाची माहिती मिळताच मी संबंधित कार्यालयाकडून दस्तऐवजाची नकल आणून त्यांचा तो लबाड कावेबाज डाव हाणून पाडला नंतर रक्ताचे नातेसंबंध गहूळ करणाऱ्या नैतिकता, नीतिमत्ता, प्रामाणिकतेला तिलांजली देणाऱ्या माझा विश्वासघात करून पाठीत खंजरी रगूपसणाऱ्या संपत्तीसाठी नान्यात कुठता निर्माण करणाऱ्या मानवतावादी धर्म आणि माणुसकीला लाथाडणाऱ्या वाईट प्रवृत्ती असलेल्या थोकेबाज लोकांसमवेत उर्वरित आयुष्य काढणे माझ्यासाठी आणि माझ्या मुलांसाठी योग्य ठरणार नाही असा दुरदृष्टीने विचार करून त्याचवेळी नान्यामध्ये विश्वास नसल्याने आणि विश्वासघात करणारे नातेवाईकांपासून अलिप्त राहावे याचा विचार करून मला नैर्लाजाणे इच्छा नसतांना सुद्धा भाऊबंदकी आणि नातेसंबंध तोडावे लागले भविष्यात वादविवाद टाळण्याचा मी प्रयत्न केला. माझ्या हिस्स्याची शेतजमीन हडप

यासाठी खोटा दस्तऐवज तयार केल्याची
ली जवळच्या नातेवाईकांसमोर दिल्या
र मी माझ्या हिस्स्याची शेतजमीन
डीमोल भावात विक्री केली आहे. या
रणाशी संबंधित कायदेशीर पुरावे माझ्या
उपलब्ध आहेत. थोड्याशा संपत्तीसाठी
गेचे नातेसंबंध, माणुसकीला आणि
वतवादादी धर्माला विसरून नातेसंबंध
करणारे जवळचे नातेसंबंध विसरलेले
माझ्याच आजूबाजूला दडलेले होते.
परिस्थिती आहे आपलीच रक्तातील
यातील जवळची माणसं संपत्तीसाठी किती
लच्या धराला जाऊ शकतात किती क्रूर
तीने वागू शकतात याचा अनुभव आला
हे. नातेसंबंध, भाऊबंदकी, सहसोयरे
क्ष्मा थोड्याशा संपत्तीला महत्त्व देणारी
सं बघायला मिळाली. आयुष्यभर मनात
खंत राहील कि, थोड्याशा संपत्तीसाठी
यामधील माणुसकी सुद्धा हरवली.

वाचाल तर वाचाल शब्दमैफिलने
सजली कविता संध्या

माणसाला कुठला ना कुठला छंद हवा. जेणेकरून त्या छंदात आपले मन तो रमवू शकेल . एकात्र वाचन अन्यथा इतर छंद . प्रत्येक जण आपापल्या मातृभाषेतून वाचन करू शकतो . त्यामुळे ते वाचायला आणि समजायला पण सोपे जाते . तसे तर प्रत्येक भाषेत साहित्य हे उपलब्ध असते . पण मला असे वाटते की मराठी भाषेत वेगवेगळ्या प्रकारचे साहित्य खूप उपलब्ध आहे . वाचनाने ज्ञान तर मिळतेच . पण एक छान मित्र देखील मिळतो . बेचंदा वाचन करत असताना असे जाणवते की ते आपल्याविषयी , आपल्या कुटुंबाविषयी , आपल्या मित्र मैत्रिणींविषयी यात लिहिले आहे काय ! म्हणून वाचताना आपण त्यात जास्त गुंग होतो . आपल्याला एक नवीन दिशा मिळते . खरंतर या धावपळीच्या जीवनात आपले छंद जोपासण्याला वेळ कुठे मिळतो ? पण वाचन हे वेड असे आहे की आपण एखादे पुस्तक कधीही , कुठेही अंगदी प्रवासात देखील वाचू शकतो . त्यातही बर म्हणजे मोबाईल . त्यामुळे आपण खूप कमी वेळ पुस्तक हातात घेऊन वाचतो . आपल्याला स्वतःलाच वाचनाचे वेड असेल तर कुटुंबातील सर्वांकच याची आवड निर्माण होते . इतर कार्यक्रमात

महणून देत असताना प्राधान्याने लसकांचा विचार आधी वाढ्याने असे वाटते की माझ्या पाहण्यात आले की लगत खवतात पसूनकेच होती . ही संकल्पना प छान वाटली . आजकाल चरं इतकी गतीशील अशी की आपण हौशीने केलेल्या वस्तू कुठेही अडकविले पडतात . आणि आपण जाऊन देखील आपल्याला छान छान वस्तू या वस्तू भेटतात . की ज्या वस्तू आपण आपल्या चरप्रमाणे खूप शकतो आपल्यामुळे ही संकल्पना सज्ज वाडली . वस्तूचे वयोगटातील व्यक्तीसाठी व त्यांच्या जिवीतीनुसार आपल्याकडे दशा प्रकारचे हिल्य उपलब्ध आहे . मी तर सर्वजांचा एक भेट दिते असते . महिमायाना किमान लसक पुस्तक तरी खरेदी करूच . आपल्या वाचनाच्या छंदामुळे कुणाला लसक होत नाही . आपली पुस्तक लसक वेचणीही ऐत नसेल तर आपण वर्जवर्जक वाचनालयता जाऊन देखील आपण आपला छंद जोपासू शकतो . आजकाल प्रदर्शनात पुस्तकांच्या किमती खूप कम असतात . तिथूनही आपण खरेदी करू शकतो . जांचाची लसक तर भागतेच . वाचनाने पण मन सज दखील होते . लांबचा प्रवास करत लसकू तर संझवणाण न वाटता वेळ सवा साईल ते मध्यभागात देखील नाही .

मित्र, कुटुंब सगळे सगळे कंटाळतील .
पण पुस्तक कधी कंटाळणारा नाहीत .
उत्तमोत्तम पुस्तकांच्या वाचनाने
ज्ञानार्जन तर होईलच पण वाचनाने
सिखणारा आनंद शब्दात सांगता
नाही येणार . खेरीज व्यक्तीचा
सर्वगीण विकास देखील होईल .
वाचनामुळेच माणसाची विचारशक्ती
, कल्पनाशक्ती , संवेदनशक्तीचा विकास
होताना दिसतो . आपल्या मनावर
वाचनाने संस्कार देखील घडतात
. वाचनाचा आनंद हा नक्कीच श्रेष्ठ
आनंद आहे असेच म्हणावे लागेल .
पुस्तक वाचनाने स्मरणशक्ती देखील
वाढते . आपला आत्मविश्वास वाढतो .
यामुळे भविष्याचा मार्ग देखील साफतो .
काळाची गरज म्हणून वाचन केले पाहिजे
. वाचनाने आपल्याला येणा-या प्रत्येक
अडचणीवर मार्ग काढता येईल . अज्ञांत
वाचनाने आपल्यात असणारे अज्ञान दूर
होते . खरंतर प्रत्येक क्षेत्रातील वाचन
केले पाहिजे . सगळ्याच क्षेत्रातील ज्ञान
असणे आवश्यक आहे . म्हणजे पुढे
जाऊन आपण फसवले जाणार नाही .
वाचाल तर वाचाल अशी एक
म्हण आपल्याकडे प्रचलित आहे .
वाचनाने आयुष्य बदलते .वाचनाने
आपल्याला आकर्षक विषय , संस्कृती व
ए

दृष्टीकोन
आपल्या
अ
अत्यंत
हे ज्ञाना
सोबत
आणि
करण्या
अनुभव
वेगळा
करण्या
आपले
समस्या
करण्या
कल्पना
शिकण्या
पुस्तकं
शकतात
आणि
दर
पुस्तक
यांना
पिढ्यांना
एक पुस्
इतक्या

मज्जातता . व त्याप्रमाणे आपण बदल घडवून आणू शकतो. अशाच धूम्रगंध्यामुळे पुस्तकांची त्याची भाषिका अस्तरे. पुस्तके केवळ श्रोत तर असतातच, परंतु त्याच आयुष्यातील प्रेरणा, मनोरंजन का गोष्टी संशोधन प्रस्थापित करणं मुश्किल करतं. आपल्या यथे आणि भावनांमध्ये एक कोणतेही देतात. आपल्याला विचार शक्यता . पुस्तके आपल्याला कातक विचार, संवाद आणि शब्दव्यवस्था कौशल्ये विकसित करून देतात. वाचनामुळे आपण सज्जनशीलता आणि आवड देखील विकसित होते. आपल्या विद्यासांना आह्वान देऊ व्यक्तीचा वैयक्तिक विकास करून घडवून आणू शकतात. २२ एप्रिल हा दिवस जागतिक सभ्यते म्हणून साजरा केला जातो. हे ही भूतकाळ आणि भविष्य यांच्याद्वारा दुवा असतो. अनेक सभ्यता आणि संस्कृती मधील तो आपल्याकडे विविध भाषा आहेत आणि त्या भाषेतही खूप मोल आहे. लहान मुले मातृभाषेत वाचण्यास शिकवणे वाचणीच्या जागृतीसाठी आवश्यक आहे. तुमच्या मुलांना त्यांच्या स्वतःच्या भाषेत वाचण्याची आवड वाढते ते त्यांना मिळवावा. वाचनासाठी ताण येऊ नये. वाचनासाठी कारण ते आपले आणि जीवनाचे धडे देते. पुस्तक आपल्या सभ्यतेचा प्रसार करणारे समजून घ्या. वाचनामुळे आपण संवाद कौशल्य प्राप्त करी घेऊ शकतो. शिकवण खूप कटिबद्ध आहे. हा उद्देश्यपूर्ण सोलापूर

साहित्य उपलब्ध
ये बहुतांश लोक हे
रास्त प्राधान्य देतात.
क पुस्तक दिनाची
इतनी वाचा. जी
व्या शैलीत आणि
रण्यास प्रोत्साहित
वाचल्याने छान
वे. त्यातून आनंद
किंवा वाचनामुळे
महत्वाचे आहे .
व विकसित करते
परंपुर ज्ञान आणि
मुळे आपल्याला
ये जग चांगल्या
स मदत होते .
शब्दसंग्रह वाढतो
विकसित होते .
जाई तुटोनिया
माहात्म्यांची
सांगून जाते .

रोहिणी प्रकाशन मुंबई प्रस्तुत

शब्दमैफिल Open life

व खुमासदार शैलीत सूत्रर
दरम्यान,ओपन माईक शब्द
अहेर, राहुल साळवे, अर्णव
मंजुषा कवटेंकर, अल्लेश आ
वाघमारे, वैश्रवी जाधव, कृष्ण
खरात, ऋषिकेश अह्वाळे, दे
सागर थोरात, अरुण महाज
सोनायचे यांनी आपल्या कवि
कार्यक्रम यशस्वी होण्या
ठरले. सदर कार्यक्रमात
कार्यक्रमाची शोभा वाढवल्
कुमारी. रोहिणी माया राम
कविता सादर करून प्रेक्ष
प्रस्तुत 'शब्द मैफिल
संभाजीनगर येथील
लिखाण: कुमारी - रेणुका वि

(छ. संभाजीनगर) रोहिणी पब्लिकेशन प्रस्तुत, शिवछत्रपती महाविद्यालय इथे 'शब्दमैफिल' अपन माईक शो मोड्या उस्ताहात दिनांक २०.०४.२०२५ रोजी संपन्न झाला.यावेळी छ. संभाजीनगरसह इतर जिल्ह्यातील व परीसररातील नवोदितसह नामांकीत कवी यांची कवितांची सुरेख मैफिल रंगली. कवयित्री प्रतीक्षा तीतकार, निवास, ऋषीकेश अन्हाळे आणि रेणुका गोह्लार यांनी आपल्या स्वमधूर लन करत मैफिलीची रंगत वाढविली. फैल मध्ये कवी योगेश सन्मण, जायश्री, रयंत, कृष्णा डांडनाईक, अनुराधा वाकळे, रयंत, शुभम जाधव, विक्रम जोषा, ताजकृष्ण लेराव, स्नेहा खोडके, रेणुका गोह्लार, गीता त खंडखुळे, सहिन पवार, अदित्य गोमटे, पूजा चव्हाण, हरिओम देशमुख आणि प्रिया नी सादर करीत प्रेक्षकांची दाद मिळवली. री सर्व टिम याचे योगदान मोलाचे वैजनाथ कदम सरांनी उपस्थित राहून वर रोहिणी पब्लिकेशन च्या सर्वसंचाल घमारे मॅम यांनी त्यांच्या जीवन प्रवासावर ा मंत्रमुग्ध केले. रोहिणी प्रकाशन मुंबई न माईक शो कार्यक्रमसा छ. कांनी भरणसो प्रतिसाद दिला. गोह्लार

